

resultat de faller ned på i en sak, kan således like gjerne være hvorvidt de får sympati for en bestemt part. I hvert fall der man står ovenfor en sak med et komplisert faktum og der den rettslige situasjonen ikke nødvendigvis er helt klar. Jeg presiserer at dommerne selvsagt aldri ville finne på å uttale i selve domsavgjørelsen at det avgjørende for utfallet var sympati eller antipati i en bestemt retning, så mener jeg likevel det er ganske enkel psykologi og logikk, at den slags faktorer ikke helt sjelden spiller inn på resultatet i domstolene. Dette er også årsaken til at jeg i alle våre diskusjoner har uttalt at man i en sak som denne, må være svært forsiktig hvordan man uttaler seg til pressen. Journalistene vil ha en god story og et stort beløp, kan bidra til å skape nettopp en slik "god story". Det er imidlertid ikke slik at det nødvendigvis tjener en part å gå ut med det største beløpet i pressen, dersom saken til syvende og sist må avgjøres i domstolen. Dersom man ikke klarer å forlike saken før dom blir avsagt, kan en slik strategi etter min erfaring, i verste fall skade den part som gikk altfor offensivt ut i pressen før saken startet.

Einar Riis omtalte Engelschiøn som forræder

Altså, en forræder

Det jeg frykter er at en del av de utsagnene som er slått opp i pressen under de siste 2 årene etter at byretten avsa sin dom i søksmålet mot Staten ved Justisdepartementet, i verste fall kan ha bidratt til å svekke deres muligheter for å vinne i lagmannsretten.

Det som imidlertid har såret meg mest under den siste perioden, (utover det at spesielt Einar ved gjentatte anledninger har gått i mot mine råd), er at jeg ved flere anledninger har mottatt brev fra Einar, der han insinuerer en sammenligning mellom meg og Tore Engelschiøn mm. Som jeg ved gjentatte anledninger har sagt til Einar, den slags ønsker jeg å ha meg frabedt. Når jeg ikke for lenge siden har bedt Einar "ryke og reise", skyldes det at jeg under alle disse årene har forsøkt å unnskylde Einar med alt det jeg forstår dere begge har vært utsatt for før vi møtte hverandre.

Ok ser på
TS/E som
sviker

Det har under saken etter hvert også kommet frem at enkelte vitner skal ha forsøkt å kreve betaling for å stå frem. Undertegnede har frarådet dette på det sterkeste, fordi man dersom det kom frem ville risikere at troverdigheten til de respektive vitnene ble fullstendig ødelagt. Jeg har videre gitt uttrykk for at dersom dette ble gjort ville jeg ikke ha noe annet valg enn å fratse som prosessfullmektig.

Tulle
Reise utg. Turpet
unb. fortj.

I ettertid er jeg blitt kritisert av Einar fordi jeg spesielt overfor ett av vitnene i relativt klare ordelag gav uttrykk for hva jeg mente om den slags krav eller hentydninger og at jeg overhode ikke kunne akseptere dette. Bare det forhold at jeg blir kritisert for dette finner jeg ytterst beklagelig.

Jeg har ved flere tidligere anledninger sagt klart i fra under våre møter, at dersom dere ønsket å bytte meg ut som prosessfullmektig, stillet jeg min plass til disposisjon. Hver gang jeg har sagt dette har imidlertid Einar gitt uttrykk for at han ikke har ønsket dette.

16. I november 2002 fikk vi dommen i Falkefjell saken der Amelia tapte. Jeg har tidligere gitt uttrykk for hva jeg mener om denne dommen. Vi var imidlertid alle klar over at dette kunne komme til å bli resultatet.

Personlig er jeg imidlertid som nevnt svært skuffet over resultatet og mener at domsresultatet er fullstendig urimelig. Saken er som dere er kjent med påanket, men Høyesterett har ikke tatt stilling til om saken slipper inn.